

АНТЪНИ БЪЧЪР НЕЛТУ

Превод от английски: Деница Минчева, 2016

chitanka.info

Как те обичам? Нека изброя начините.

От всичките състудентки на Мартин в колежа, Ейлса беше най-несимпатичната и най-малко талантливата, ако и да беше разумна и логична. Сега, почти двадесет и пет години по-късно, тя беше най-привлекателната жена, която той някога беше виждал и, ако съдеше по обстановката, която ги обграждаше, най-богатата.

— ... какъв късмет да попадна на теб след всички тези години — тъкмо казваше тя със своя неопишуемо сексапилен глас. — Ти разбираш от издателския бизнес и ще можеш да ме посъветваш какво да правя с този роман. Бях почнала страшно да се отегчавам от пианото...

Мартин беше чувал записите на нейните пиано концерти и знаеше, че са великолепни, точно като вокалните ѝ записи преди това, непредставителните картини преди *тях*, модната линия и онази забележителна публикация относно първичните числа. Той също знаеше, че приходите от всички тези начинания, взети заедно, не биха могли да покрият разточителното обзавеждане на Сребърната стая, в която двамата вечеряха, нито на Златната стая, в която по-късно той прочете романа (който, разбира се, беше великолепен), нито на следващата стая, чийто цвят му убягна, защото той не прекара нощта там сам (а преживяното просто не беше достатъчно да се нарече *великолепно*).

Имаше само едно възможно обяснение и Мартин със задоволство установи, че е прав, когато забеляза, че камериерът, който беше донесъл кафето на сутринта, не хвърляше сянка.

Докато Ейлса все още спеше (все така великолепна), Мартин го заговори.

— Значи, ти си демон, а?

— Разбира се, господине — отвърна безсенчестият слуга, вперил благоговеен поглед в спящата. — Нелту, на вашите услуги.

— Ама си ги бива твоите услуги! Мога да си представя как Ейлса произнася заклинанието и си изрежда желанията съвсем разумно. Но

мислех, че вашата пасмина има ограничение в желанията, които може да изпълни.

— Така е, сър, само три желания.

— Но тя е богата, красива, младолика, известна, талантлива... всичко това само с три желания?

— О, не, сър. Аз я изиграх доста добре с първите две. — Нелту се усмихна, припомняйки си. — Тя си пожела *красота*, но нищо конкретно, така че аз я направих най-красивата столетница на света. „*Богатство отвъд мечтите на най-големия скъперник*“. Но нищо не е отвъд такива мечти, затова и тя не получи нищо. Чувствах се в страхотна форма в този ден, но третото желание...

— Не ми казвай, че е пробвала онзи номер като трето желание да иска още три желания! Мислех, че това не е по правилата.

— Не е, сър. Парадоксите, които би породило такова нещо, не са подвластни дори на нашите сили. Не, сър — продължи Нелту с тъжно възхищение. — Третото й желание беше много по-могъщо. Тя каза: „Желая завинаги и съвсем себеотрицателно да се влюбиш в мен.“

— Винаги е била много логична — призна Мартин. — Значи заради самия себе си си я направил красива и способна и оттогава се чувстваш длъжен да изпълняваш всяко нейно... — той рязко млъкна и погледна от спящата към демона. — Какъв късмет за мен, че е пожелала да я обичаш *себеотрицателно*.

— Така е, сър — потвърди Нелту.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.